

Programació 2017

Amb intenció

Desmemòria

Núria Merino

11-05-17 – 08-06-17

«Com és possible de fabricar una memòria per a aquest animal que és l'home? Com és possible d'inculcar res en aquesta intel·ligència de l'instant, en part apàtica i en part atabalada, en aquesta capacitat viva de l'oblit, de manera que sempre sigui quelcom d'actual...?» (F. Nietzsche – La genealogia de la moral)

No és que vulgui resoldre una formulació tan antiga en unes poques paraules que intenten apropar-se a la «Desmemòria» de Núria Merino. Nietzsche anava a la recerca de la genealogia de la moral, entre la vida, la memòria i l'oblit i per a mi és, només, un (pre)text. Em va agradar pensar en la possibilitat de fabricar memòries «Com és possible de fabricar una memòria per aquest animal que és l'home?». Si seguim les arrels del verb fabricar, ens trobarem que en llatí com a substantiu significa art i ofici, i com a verb es refereix a fer, fabricar, inventar o crear. L'art, llavors pot fer-ho? Pot inventar i crear una nova memòria que podrà omplir-se, entre el record i l'oblit, d'un significat sempre actual?. Les peces artístiques ens permeten això mateix davant la nostra mirada: oblidar les motivacions per a què van ser realitzades i omplir-les de nous sentits que es gravaran en la nostra vida.

Em situo davant de la instal·lació «Desmemòria», i veig com la Núria Merino sobrefla, com si cosís la paret, les geografies per on caminen els oblits i els records, les imatges desdibuixades, les paraules que han deixat de significar, les que ho signifiquen tot i molts interrogants. I em surgeix la pregunta, és la xarxa vermella la memòria? La que cus tots els moments. El fil vermell pel qual camina la desmemòria, en caps fabricades amb imatges borroses i plena de pedres amb paraules desproveïdes del seu significat. Semblen ser caps de llumins però contenen pedres.

Deixo de preguntar-me i miro. Ressegueixo el fil amb un esguard vigilant i la sensació m'agrada. Sento com si estigués caminant sobre el fil vermell de la meua pròpia història i les paraules solidificades inconnexes m'expliquen, en xiuxiueig, alguns secrets que vaig guardar fa temps en les caixes que només de tant en tant obro.

Segueixo caminant ara entre el blanc i el negre dels fulls de paper. Trobo paraules que es poden llegir! Llegeixo, llegeixo, llegeixo... i d'entre moltes quedo detinguda davant d'unes paraules:

«No puc veure ni recordar tot el meu passat, però sé que em segueix tot sencer. I és amb aquest passat sencer que sento, penso, decideixo, actuo i oblidó.»

L'artista m'explica que són unes frases derivades de la reflexió d'H. Bergson sobre en quin sentit la memòria és durada.

Sí, això és.

Miro l'esfera i ara sóc esfera enmig de la sala. Mostro les paraules clau que la Núria ha deixat visibles: narració, relat, temps, present, passat, futur, caps, graus, relacions, substrats. El passat sempre em seguirà en qualsevol de les accepcions possibles.

M'he fabricat una memòria?

En qualsevol cas, la instal·lació «Desmemòria» ens convida a pensar al voltant d'aquestes paraules clau, a situar-nos en la memòria col·lectiva sense passar de puntetes, ens convida a mirar-la, a pensar-la i també, és clar, a pensar-nos mentre caminem en l'interval del passeig vermell.

Horari d'obertura

De dilluns a divendres
d'11 a 14 i de 16 a 18 h

Espai 3er Esquerra

CoEspai
C/ Anselm Clavé, 32 3r
(Girona)
www.coespai.com

Organitza

3er
ES
QUE
RRA

patrocina

Olga Taravilla Baquero